Fube

GUIA

Connectar Fube per API o per MCP (ChatGPT, Claude, VS Code)

> Fube desa els teus clients, les teves factures i les teves despeses, però poques vegades el teu negoci viu només a Fube: tens un web que recull contactes, un script que quadra números a final de mes o un assistent d'IA amb el qual ja treballes tot el dia. Connectar aquestes peces a Fube t'estalvia reescriure dades a mà i errors de copiar i enganxar. Hi ha dos camins, i aquesta guia t'explica quin et convé i com muntar-lo: la **clau d'API**, per a les teves pròpies apps i scripts, i el **servidor MCP amb OAuth**, per enllaçar ChatGPT, Claude o VS Code sense donar-los mai la teva contrasenya.

Abans de començar: clau API o MCP?

No són el mateix, i triar bé t'evita disgustos:

- **Clau d'API.** És una credencial fixa —un token llarg— que generes tu i enganxes a la teva pròpia eina: el teu web, el teu ERP, un script. Dona **accés complet al compte**, així que fes-la servir només amb eines que controles tu. És la via directa per automatitzar sense intermediaris.
- **Servidor MCP amb OAuth.** És el camí recomanat quan qui es connecta és un **assistent d'IA o una app de tercers** (ChatGPT, Claude Desktop, l'extensió de VS Code). En lloc d'un token fix, l'eina rep un permís temporal que autoritzes de manera explícita i que caduca sol; la teva contrasenya no viatja mai.

La regla ràpida: si el codi l'escrius tu, clau API. Si connectes una IA o una app aliena, MCP amb OAuth. Totes dues vies són a **Configuració › Avançat** i **totes dues van amb l'accés per API, que és del pla Elite**: les claus API i també els clients OAuth amb què es connecten els assistents. Si el teu pla no l'inclou, en lloc de la pantalla veuràs una targeta per millorar de pla. El tens a preus.

Part 1 — Crear una clau API

Pas 1 — Genera la clau

Ves a **Configuració › Avançat › API Keys** i prem **Crea una clau d'API**. Si el teu pla no és Elite, és allà on trobaràs la targeta de millora en lloc del llistat. Amb el pla activat, s'obre **Crea una clau d'API nova** amb aquests camps:

- Un **nom** descriptiu (per exemple, "Web corporativa" o "Script de facturació"). La bona pràctica és una clau per integració: així, si una deixa de fer falta, la revoques sense tocar la resta.
- Una **data de caducitat**, **obligatòria**: posterior a avui i, com a molt, dins d'un any. A partir d'aquell dia la clau deixa d'autenticar. No es pot crear una clau que no caduqui, perquè una clau sense data és una porta oberta per sempre: apunta't quan vençper crear la següent abans.
- **Permisos** (opcional). Si n'esculls alguns, la clau només podrà fer això, i mai més que tu. Si ho deixes buit, pot fer tot el que puguis fer tu, així que convé limitar-la al que la integració necessiti.
- **IP permeses** (opcional). Si la teva integració s'executa sempre des del mateix servidor, escriu-ne les adreces o rangs, un per línia, i des de qualsevol altre lloc la clau no servirà.
- Un **codi de verificació**. Prem **Envia el codi** i tecleja el de sis dígits que t'arriba al correu del teu compte; si tens la verificació en dos passos amb app, pots triar **Aplicació d'autenticació** i fer servir el de la teva app. Una clau API actua en nom teu sense contrasenya, així que Fube no permet crear-la només amb tenir la sessió oberta.

Pas 2 — Copia-la: només es mostra una vegada

En crear-la, Fube genera una clau amb el format `fube_` seguit d'una cadena llarga (64 caràcters hexadecimals). **Aquesta clau es mostra una única vegada, en aquell moment.** Fube només en desa un hash, així que no te la pot tornar a mostrar: copia-la i desa-la en un gestor de secrets abans de tancar el diàleg. Si la perds, no es recupera; hauries de crear-ne una de nova i actualitzar la integració.

Pas 3 — Fes-la servir a les teves peticions

La teva eina envia la clau a cada petició HTTP mitjançant la capçalera `X-API-Key`. Un exemple amb `curl` seria:

```
curl https://fube.es/api/invoices \
  -H "X-API-Key: tu_clave_api_aqui"
```

A partir d'aquí, la teva app pot consultar, crear o sincronitzar en nom teu de forma programàtica: pot fer el mateix que podries fer tu a l'aplicació, dins dels permisos que hagis donat a la clau.

Pas 4 — Vigila i revoca

El llistat mostra cada clau amb el seu **nom**, fins quan és vàlida («Vàlida fins a» i la data, o **Caducada** en vermell si ja ha passat) i el seu **últim ús** («Mai» si no s'ha fet servir). L'últim ús és el teu radar: delata les claus adormides que ningú crida des de fa mesos i que convé netejar. Al seu menú, **Mostra la informació** afegeix la data de creació i l'estat. Quan una clau ja no es faci servir o sospitis que s'ha filtrat, obre'n el menú i prem **Elimina la clau d'API**. La baixa és immediata i irreversible: qualsevol integració que la fes servir deixa de funcionar a l'instant.

Tens el detall d'aquesta funció a **API i claus**.

Part 2 — Connectar per MCP amb OAuth

El **servidor MCP** de Fube permet que un assistent extern cridi eines concretes del teu compte —consultar clients i factures, crear documents— a través d'un estàndard obert. L'autorització va per **OAuth 2.1 amb PKCE**: tu aproves l'accés des de Fube i l'eina rep un permís temporal, mai la teva contrasenya.

Pas 1 — Crea un client OAuth

Ves a **Configuració › Avançat › Clients OAuth** i prem **Crea un client OAuth**. El formulari té aquests camps:

- **Nom del client.** Un nom per reconèixer-lo, com ara "Claude Desktop" o "VS Code".
- **Redirect URIs.** Els URL als quals l'eina pot redirigir després d'autoritzar. Cada eina t'indica el seu (per exemple, ChatGPT fa servir un URL de redirecció propi que copies de la seva configuració). En pots afegir diversos.
- **Scopes.** Els permisos d'identitat que sol·licita el client. Per defecte ve `openid profile email`, i a la pràctica és el que necessites: són els **scopes OIDC** d'identitat; deixa-ho amb el valor per defecte tret que l'eina et demani una altra cosa.
- **Permisos** (opcional). Limita fins on pot arribar l'eina: si esculls permisos, només podrà fer el que diguin aquests, i mai més que l'usuari que la connecti. Si ho deixes buit, pot fer el mateix que aquest usuari.
- **IP permeses** (opcional). Si l'eina es connecta sempre des de les mateixes adreces, limita-ho a aquestes. Si ho deixes buit, des de qualsevol lloc.

En desar-lo, Fube genera un **Client ID**: és el que enganxaràs a l'eina, i no és secret. Si en crear-lo també veus un **Client Secret**, no el necessites: Fube no el fa servir, perquè la connexió es protegeix amb PKCE: l'eina demostra, en recollir el permís, que és la mateixa que el va demanar.

Pas 2 — Copia l'URL del servidor MCP

A la mateixa pantalla, Fube et mostra l'**URL del servidor MCP** del teu compte i les instruccions pas a pas per a cada eina, en tres pestanyes: **ChatGPT**, **Claude Desktop** i **Visual Studio Code**. L'URL acaba en `/sse` sobre el domini del teu Fube. Aquest URL, juntament amb el Client ID, és tot el que necessites per configurar l'eina.

Pas 3 — Configura el teu assistent

Amb el Client ID i l'URL del servidor MCP a mà, ves a l'eina:

- **ChatGPT.** A Configuració › Connectors (amb el mode desenvolupador activat), crea una aplicació amb l'URL del servidor MCP, autenticació OAuth i el teu Client ID; el camp del client secret, deixa'l buit. Recorda haver posat al client OAuth la Redirect URI que indica ChatGPT.
- **Claude Desktop.** Afegeix el servidor MCP de Fube a la teva configuració de `mcpServers` apuntant a l'URL del servidor. La pantalla de Fube porta el bloc exacte llest per copiar.
- **Visual Studio Code.** Instal·la una extensió compatible amb MCP i configura el servidor amb l'URL de Fube.

En tots els casos, les instruccions concretes i el text que cal copiar són a la mateixa pantalla de Clients OAuth, perquè no les hagis de recordar.

Pas 4 — Autoritza des de Fube

La primera vegada que l'eina es connecta, et porta a Fube perquè **aprovis l'accés** (si no tens la sessió oberta, abans et demana que hi entris). Decideixes tu: l' assistent no entra fins que no confirmes.

Fube obre la pantalla **Connectar «nom del client» al teu compte**, que et diu tres coses abans que acceptis: quina aplicació demana connectar-se, què podrà fer —el mateix que tu o, si el client té permisos escollits, només aquests— i a quina adreça tornaràs en confirmar. **Si no has començat tu aquesta connexió, no continuïs: prem Cancel·lar.**

Per confirmar, la pantalla demana un **codi de verificació**: prem **Enviar codi** i tecleja el de sis dígits que t'arriba al correu del teu compte. Si tens la **verificació en dos passos** amb app, pots triar **Aplicació d'autenticació** i fer servir el de la teva app. Prem **Connecta** i tornes a l'eina, ja enllaçada. És el mateix que et demana crear una clau API, i per la mateixa raó: tenir la sessió oberta no n'hi ha prou per obtenir un accés que funciona en nom teu.

Es fa **una vegada per connexió**: a partir d'aquí, l'eina renova el seu permís sola, sense tornar-te a demanar el codi, fins que la desconnectis (pas 5). Si un dia la treus i la tornes a connectar, t'ho tornarà a demanar.

La connexió és de l'empresa en què es va crear el client OAuth, així que entra amb el teu accés d'aquesta empresa. Si entres amb el d'una altra, la pantalla diu **No es pot connectar aquesta aplicació** i t'explica que no està donada d'alta a l'empresa amb què has entrat: surt, entra amb l'accés de l'empresa correcta i torna a connectar des de l'eina.

I convé dimensionar bé el que li estàs obrint, perquè no és una finestreta de consulta. El servidor MCP de Fube exposa **prop de dues-centes eines repartides en catorze àrees** de l'aplicació —facturació, clients i CRM, despeses, catàleg, dades d'empresa, analítica i informes, tresoreria, projectes, control horari, configuració, mestres, base de coneixement, agent d'IA i suport—, i no són només de lectura: també **creen i modifiquen** documents i fitxes. El teu assistent pot llegir i escriure pràcticament a qualsevol racó del teu compte.

Això és justament el que el fa útil, però també la raó de connectar només eines en què confies, i que existeixi el pas 5.

Tens el recorregut complet a **MCP i OAuth**.

Pas 5 — Tallar l'accés

El client OAuth és **immutable**: un cop creat, no s'edita. Al seu menú només hi ha **Mostra la informació** (nom, Client ID, estat, redirect URIs, scopes i data) i **Elimina el client**. Si necessites canviar el nom o els URL de redirecció, la via és eliminar el client i crear-ne un de nou.

Esborrar el client talla l'accés del que ja hi està connectat. En la seva propera petició, l'eina es troba que els seus permisos ja no són vàlids i no els pot renovar: queda desconnectada. Si la vols tornar a fer servir, crea un client nou i torna-la a connectar.

Hi ha una altra manera de desconnectar, que actua sobre **el teu** compte i no sobre un client: a **El meu perfil › Seguretat**, la targeta **Dispositius i accessos** té el botó **Tanca les altres sessions**. Tanca la sessió de tots els teus navegadors excepte el que fas servir i **desconnecta també totes les aplicacions que hagis connectat** amb el teu usuari (ChatGPT, Claude, VS Code…), de qualsevol client: deixen de poder renovar el seu permís, i el que tinguin en aquell moment caduca com a màxim en un quart d'hora. Es confirma amb el mateix codi del correu o de la teva app, i les aplicacions s'hauran de tornar a connectar. En canvi, treure un sol navegador d'aquesta llista no afecta les aplicacions.

Si sospites que algú ha connectat una eina que no hauria d'haver connectat, esborra-la així i tanca les altres sessions. I si, a més, creus que tenen la teva contrasenya, **canvia-la**: això tanca totes les sessions i els permisos de renovació d'aquest usuari, també els de qualsevol aplicació connectada amb ell. És una mesura contundent —aquesta persona haurà de tornar a entrar a tot arreu—, i per això convé autoritzar les integracions amb un usuari pensat per a això i no amb el que fas servir cada dia.

Casos límit i errors comuns

- **He perdut la clau API.** No es pot recuperar: Fube només en desa un hash i la mostra una única vegada. Genera una clau nova i actualitza la integració. El Client ID d'un client OAuth no es perd: no és secret i el veus sempre a **Mostra la informació**.
- **Vull "editar" un client OAuth.** No es pot: és immutable. Elimina'l i crea'n un altre amb les dades correctes.
- **Busco l'opció "Revocar" a OAuth.** No hi ha un botó a part perquè no cal: **eliminar el client és la revocació**, i talla l'accés a les eines connectades amb ell en la seva propera petició. I per desconnectar de cop tot el que has connectat tu, **Tanca les altres sessions**. Tots dos, al pas 5.
- **En connectar, Fube diu "No es pot connectar aquesta aplicació".** Llegeix el motiu que indica a sota. Si diu que l'aplicació no està donada d'alta a la teva empresa, has entrat amb l'accés d'una altra empresa: surt, entra amb el de l'empresa del client OAuth i torna a connectar. Si diu que el teu pla no inclou connectar assistents, és l'accés per API del pla Elite. I si diu que la petició no és vàlida, torna a l'eina i comença la connexió de nou.

- **No em arriba el codi en connectar.** Mira a la carpeta de correu brossa; als 30 segons pots prémer **Torna a enviar el codi**, i és vàlid l'últim que t'arribi. Amb la 2FA per app, també pots fer servir el codi de l'app.
- **En lloc de les API Keys o dels Clients OAuth veig una targeta de millora.** És el normal fora del pla Elite: totes dues coses van amb l'accés per API, que és d'aquest pla.
- **La meva integració ha deixat de funcionar d'un dia per l'altre.** Mira la clau al llistat: si posa **Caducada**, ha arribat a la seva data de caducitat i ja no autentica. No es pot allargar: crea'n una de nova i canvia-la a la integració. Perquè no t'enxampi, crea la següent uns dies abans que venci l'anterior.
- **Una clau antiga posa "No caduca".** Són claus creades abans que la caducitat fos obligatòria. Continuen funcionant, però convé substituir-les per una amb data i eliminar-les.
- **No em deixa posar la data que vull.** La caducitat ha de ser posterior a avui i com a màxim d'aquí a un any; el calendari no permet triar fora d'aquest marge.
- **No trobo les pantalles.** Totes dues són a **Configuració › Avançat**: "API Keys" i "Clients OAuth". Si el teu rol no té permisos d'administració, és possible que no vegis l'opció de crear.

Preguntes freqüents

La clau API té permisos limitats? Si vols, sí: en crear-la pots triar-ne els **permisos**, i aleshores només podrà fer això (mai més que tu). Si no en tries cap, pot fer el mateix que tu.

Puc restringir una clau o un client per adreça IP? Sí. Les claus API i els clients OAuth tenen un camp d'**IP permeses**: si l' emplenes, només funcionen des d'aquestes adreces o rangs. I per tallar un accés, en tots dos casos n'hi ha prou d'esborrar-lo: la clau deixa d'autenticar a l'instant i el client OAuth desconnecta l'eina en la seva propera petició.

La meva contrasenya arriba a l'assistent d'IA? No. Aquest és el sentit d'OAuth: l'eina rep un permís que tu autoritzes de forma explícita, i la teva contrasenya no surt mai de Fube. Això sí, que el permís sigui temporal no vol dir que s'apagui sol amb el temps: es renova mentre la integració continuï activa. Per retirar-lo cal fer-ho a mà, tal com s'explica a "Tallar l'accés".

Els scopes controlen a quines dades accedeix la IA? No: els scopes del client OAuth (`openid profile email`) són d'**identitat OIDC**. El que delimita a què arriba l'assistent és el camp **Permisos** del client: amb permisos triats, només pot fer això; sense, arriba al mateix que l'usuari que el va connectar, amb tot el catàleg d'eines del servidor MCP.

Això afecta Verifactu o les meves obligacions fiscals? No directament. L'API i l'MCP són maneres de connectar eines; el compliment de Verifactu el continua garantint Fube en emetre les factures, les creï qui les creï. Una factura generada pel teu assistent passa pel mateix flux conforme —signatura, encadenament i QR— que una creada a mà. Si vols, repassa **començar amb Verifactu**.

Cal saber programar per fer servir l'MCP? Per connectar ChatGPT, Claude Desktop o VS Code, no: la pantalla de Clients OAuth inclou les instruccions de cada eina i tot es redueix a copiar i enganxar el Client ID i l'URL del servidor. La clau API sí que està pensada per a integracions que programes tu.

Connecta Fube amb el teu stack

Tens dos camins i cap no et demana compartir la contrasenya: la **clau d'API** per a les teves pròpies apps —genera-la, copia-la una vegada i fes-la servir amb la capçalera `X-API-Key` — i el **servidor MCP amb OAuth** per enllaçar el teu assistent d'IA de confiança sense intermediaris. Tots dos són a Configuració › Avançat i tots dos van amb el pla Elite. I abans de connectar res, tingues clara la sortida: esborrar el client OAuth desconnecta l'eina en la seva propera petició. **Crea el teu compte gratis** i, amb el pla Elite, connecta la teva primera eina en uns minuts. Quan vulguis aprofundir-hi, tens el detall de **API i claus** i de **MCP i OAuth**.

Fube

COMENÇA AVUI

Posa això en pràctica amb Fube

Crea el teu compte gratis i emet la primera factura conforme a Verifactu en qüestió de minuts. Sense targeta, sense instal·lar res.

fube.es

Facturació i gestió per a autònoms i pimes a Espanya